

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Mörtlovou v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], nezaměstnaný, trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

v období nejméně od [datum] do [datum] v [adresa] - v místě svého bydliště, ze svého notebooku [značka automobilu], po předchozí registraci, za užití emailových adres [email] a [email], v rozporu s § 12, § 13, § 18, § 30, § 76 a § 80 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, prostřednictvím veřejně přístupné sítě [anonymizováno], bez souhlasu oprávněných nositelů autorských práv, postupně umístil k volnému stažení na filehostingové servery (datová úložiště) [webová adresa] a [webová adresa] nejméně 133 filmových audiovizuálních děl či zvukově obrazových záznamů, a poté na ně na různých internetových diskusních fórech zveřejnil odkazy, jejichž prostřednictvím, a prostřednictvím internetových vyhledávačů, pak docházelo k jejich stahování, a výše uvedeným jednáním tak způsobil škodu níže uvedeným poškozeným společností jako oprávněným nositelům autorských práv, zastoupených [anonymizována tři slova], [IČO], se sídlem [adresa], a to:

[právní osoba], a.s., [IČO], se sídlem [adresa poškozené], v celkové výši 628 864 Kč (z toho 20 694 Kč způsobenou rozmnožováním díla a 608 170 Kč způsobenou jeho sdělováním veřejnosti),

společnosti [právní osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], ve výši 198 Kč (způsobenou rozmnožováním díla),

[právnícká osoba] a.s., [IČO], se sídlem [adresa poškozené], v celkové výši 259 737 Kč (z toho 10 983 Kč způsobenou rozmnožováním díla a 248 754 Kč způsobenou jeho sdělováním veřejnosti),

společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem Národní [číslo], [PSČ] [obec a číslo], ve výši 443 Kč (způsobenou rozmnožováním díla),

[právnícká osoba] a.s., [IČO], se sídlem [adresa poškozené], v celkové výši 13 282 Kč (z toho 428 Kč způsobenou rozmnožováním díla a 12 854 Kč způsobenou jeho sdělováním veřejnosti),

společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], v celkové výši 1 845 Kč (z toho 180 Kč způsobenou rozmnožováním díla a 1 665 Kč způsobenou jeho sdělováním veřejnosti),

společnosti [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], v celkové výši 5 445 Kč (z toho 1 287 Kč způsobenou rozmnožováním díla a 4 158 Kč způsobenou jeho sdělováním veřejnosti),

[anonymizována tři slova], [IČO], se sídlem [adresa], ve výši 314 Kč (způsobenou rozmnožováním díla),

a takto způsobil škodu v celkové výši 910 128 Kč (z toho 34 527 Kč způsobenou rozmnožováním díla a 875 601 Kč způsobenou jeho sdělováním veřejnosti),

tedy

neoprávněně zasáhl nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu a zvukově obrazovému záznamu, a takového činu se dopustil ve značném rozsahu,

čímž spáchal

přechin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 270 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v délce 12 (dvanáct) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 20 (dvacet) měsíců.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se tyto poškození:

[právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené],

[právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené],

[právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené],

[právnícká osoba], [IČO], se sídlem Národní [číslo], [PSČ] [obec a číslo],

[právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené],

[anonymizována dvě slova], [IČO], se sídlem [adresa poškozené],

[právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené],

[anonymizována tři slova], [IČO], se sídlem [adresa],

odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud vyslechl obžalovaného, svědky [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dále vyslechl znalkyni [příjmení] [jméno] [příjmení] a provedl důkazy listinného charakteru, z nichž ty nejpodstatnější a zjištění z nich učiněná jsou níže citovány. Po zhodnocení všech důkazů jak

jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že je na místě rozhodnout odsuzujícím rozsudkem. Učiněno tak bylo z následujících níže uvedených důvodů:

2. Obžalovaný se k jednání, které je mu kladeno za vinu, nedoznal, byť jej výslovně zcela nepopřel. Rozporoval zejména subjektivní stránku a namítal také, že trpí sociální fobií. Navíc mu nebyla zcela přesně známa problematika ochrany autorských práv, tu si totiž představoval jinak. Doznal sice, že na internetu stahoval větší množství filmů, které následně vložil na filehostingové servery, přičemž neučinil žádná opatření, aby je nebylo možné volně stahovat, a naopak na ně na různých internetových diskusních fórech zveřejnil odkazy, byť přímo o odkazy pro pouhé tzv. kliknutí nešlo, šlo jen o uvedení toho, kde lze příslušná díla nalézt. Toto činil pro svou vlastní potřebu. Na serveru [anonymizováno] byl zaregistrován pod e-mailovou adresou [email] a na serveru [anonymizováno] to byla adresa: [email]. Z [anonymizováno] za to dostal odměnu cca ve výši 2 000 – 2 500 Kč v bitcoinech, ale přesně ani neví, za co odměna byla, jak uvedl u hlavního líčení. Dále vypověděl, že nevěděl, že potřebuje nějaký souhlas oprávněných nositelů autorských práv, filmy tam ukládal, když měl plný pevný disk a externí disk, a nebral to tak, že tím tato díla nějak zveřejňuje. Namítl také, že má sociální fobii a touto činností si nahrazoval sociální kontakt. K množství autorských děl uvedl, že si to už přesně nepamatuje, ale všechna ta díla byla volně dostupná, nebyla nijak chráněna. [ulice] podmínky těch úložišť nečetl, i když věří, že tam nějaké byly. Nenakoupil si větší množství externích disků, protože na to neměl peníze. V prostředí internetu se údajně pohybuje od svých 14 let, kdy si zakládal svůj první účet. Proč v souvislosti s jeho činností na internetu došlo k zneužití IP adres svědků [příjmení] a [anonymizováno], to nechápe.

3. Stěžejními důkazy v této věci jsou zejména důkazy listinného charakteru. Trestní řízení bylo zahájeno na základě dvou trestních oznámení [obec] [anonymizována dvě slova]. Z těchto mimo jiné vyplývá, že uživatel vystupující pod přezdívkami, [anonymizováno]“ a, [anonymizováno]“ na internetových diskusních fórech nabízel odkazy ke stažení většího množství filmových titulů, které umístil na filehostingové servery [webová adresa], [webová adresa] a [webová adresa]. Podle sdělení [obec] [anonymizována dvě slova] platí, že každý, kdo zná tyto odkazy, pak může soubory z filehostingového serveru stáhnout, a neznámý pachatel (vystupující pod výše uvedenými přezdívkami) tak neoprávněně užívá rozmnoženiny audiovizuálních a jiných autorských děl jejich rozmnožováním a sdělováním veřejnosti, čímž zasahuje do chráněných práv držitelů práv k jednotlivým filmovým titulům, jimiž jsou společnosti, které [ulice] [anonymizována dvě slova] zastupuje.

4. [ulice] [anonymizována dvě slova] jako zmocněnec poškozených společností postupně upřesnila (dle podkladů získaných v průběhu vyšetřování od Policie ČR) výši škody, která byla jednotlivým společností uvedeným v popisu skutku shora, způsobena jednáním obžalovaného, přičemž škoda byla vyčíslena v souladu s § 40 odst. 4 autorského zákona ve výši minimální ceny nevýhradní licence k užití.

5. Totožnost osoby, která shora popsané jednání páchala, byla zjištěna na základě informací poskytnutých [právníká osoba], [anonymizováno], konkrétně dle registračních údajů k účtu [email].

6. V hlavním líčení byli vyslechnuti dva svědci, a to [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] Tito svědci oba shodně vyloučili, že by dne [datum] ve 4.17 hodin používali jakkoliv své internetové připojení. Nikdo jim prozatím nevysvětlil, jak mohla být zneužita jejich IP adresa, i když oba shodně přiznali jisté problémy, které měli s internetovým připojením. Ani jeden z nich či jejich rodinných příslušníků prostřednictvím IP adres nestahoval žádné filmy či jiná díla. Žádný z nich se nikdy neseťkal se-mailovou adresou [email] a ani neví, kdo používá tzv. [anonymizována dvě slova]. Obžalovaného neznají a nikdy se s ním neseťkali.

7. Ze sdělení [obec] [anonymizována dvě slova] mimo jiné vyplynulo, že obžalovaný dle záznamů předložených provozovateli [anonymizována dvě slova] [webová adresa] a [webová adresa] neoprávněně užil celkem 133 audiovizuálních děl, k nimž drží práva právě poškození, když veřejně

zpřístupnil celkem 186 rozmnoženin těchto děl (159 na službě [webová adresa] a 27 na službě [webová adresa]). V důsledku jednání obžalovaného nabyly třetí osoby [číslo] rozmnoženin těchto děl (služba [webová adresa] poskytla pouze částečné údaje o počtech stažení). Obžalovaný zpřístupnil 25 děl prostřednictvím obou služeb. Předmětným jednáním obžalovaný výrazně zasáhl do práv jednotlivých poškozených. Z předmětných záznamů rovněž vyplývá, že obžalovaný v některých případech prostřednictvím dané služby zpřístupnil několik rozmnoženin stejného díla, konkrétně pak u 17 děl zpřístupnil jednu a více rozmnoženin identického díla. Obžalovaný např. na službě [webová adresa] zpřístupnil celkem 5 rozmnoženin díla [anonymizována dvě slova], 4 rozmnoženiny díla [anonymizováno] a díla [anonymizováno] [příjmení] [příjmení]. Tato skutečnost je v rozporu s tvrzením obžalovaného, že si na předmětné služby toliko ukládal díla s ohledem na nedostatečnou kapacitu paměti svého počítače za účelem jejich archivace. Obžalovaný opakovaně zpřístupňoval rozmnoženiny stejného díla a na služby umisťoval i vícero rozmnoženiny díla v rámci téhož dne. Za tímto jednáním nemohla být dle sdělení [obec] [anonymizována dvě slova] ani snaha obžalovaného o archivaci různě kvalitních verzí či různých jazykových mutací když tyto kopie obžalovaný zpřístupňoval opakovaně. Poškození dále upozornili na skutečnost, že obžalovanému byly v souvislosti s jeho protiprávním jednáním vyplaceny provozovatelem [anonymizována dvě slova] [webová adresa] provize za to, že jim nahraný obsah stáhli ostatní uživatelé, kteří si na službě zakoupili rozšířené možnosti stahování, a to v celkové výši 1 214 Kč. Byť se nejedná o nikterak závažnou výši, je nutné uvést, že odměnu obžalovaný obdržel v přímé úměře k množství objemu dat (v podobě obžalovaným zpřístupněného obsahu), který stahovali ostatní platící uživatelé. Služba [webová adresa] dle svého sdělení vyplácí finanční odměny za každý placený stažený 1 GB dat cca 0,15 Kč. Předmětné odměny tedy odpovídají objemu dat o velikosti 8 093 GB. Pro ilustraci, průměrná velikost obžalovaným nahraného souboru obsahujícího rozmnoženinu audiovizuálního díla byla 1,9 GB.

8. Dále se [ulice] [anonymizována dvě slova] coby zmocněnec jednotlivých poškozených vyjádřila podrobně k tomu, jak byla v případě jednotlivých poškozených subjektů vyčíslena uplatňovaná škoda, a to zvláště škoda způsobená rozmnožováním děl a škoda způsobená sdělováním. Vzniklou majetkovou újmu vyčíslují katalogovou cenou toho kterého titulu vynásobenou počtem neoprávněných rozmnoženin toho kterého titulu, které obžalovaný zhotovil, a počtem rozmnoženin, které třetí osoby z rozmnoženiny neoprávněně sdělovaných veřejnosti obžalovaným nabyly. V případě seriálových děl je počet stažení neoprávněně zpřístupněných epizod krácen obvyklým počtem epizod v jedné sérii vydaného seriálu. Katalogovou cenou se rozumí prodejní cena oprávněné rozmnoženiny. Cena hmotné rozmnoženiny je přitom obvykle stejná nebo nižší než cena nehmotné rozmnoženiny. Náklady na hmotný majetek jsou minimální a cenu nehmotné rozmnoženiny naopak zvyšuje výše licenčních poplatků odrážejících snadnost kopírování a šíření nehmotné kopie prostřednictvím internetu i záznamových médií. Katalogová cena každého z titulů, který obžalovaný neoprávněně užil, byla doložena ceníky platnými v době neoprávněného užití díla, resp. v době, kdy mohl obžalovaný rozmnoženiny děl nejpozději pořídit. V případě, že některý z titulů již není v cenících uveden, byla uvedena cena z nejbližšího možného ceníku, v kterém je daný titul uveden. Dále je uvedeno, že obžalovaný v některých případech prostřednictvím dané služby zpřístupnil několik rozmnoženin stejného díla, konkrétně pak u 17 děl zpřístupnil jednu a více rozmnoženin identického díla. To je v rozporu s tvrzením obžalovaného, že si na předmětné služby toliko ukládal díla s ohledem na nedostatečnou kapacitu paměti svého počítače za účelem jejich archivace. Stalo se i to, že obžalovaný ty samé kopie stejného díla během jediného dne umisťoval opakovaně na shora uvedené služby.

9. V přípravném řízení byl ve věci zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví [anonymizováno] znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení]. Tato znalkyně byla na návrh obhajoby slyšena v hlavním líčení. Z tohoto znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný v době páchaní předmětného trestného činu trpěl sociální fobií a vyhubavou poruchou osobnosti. Nelze však validně posoudit, zda trpěl závislostí na počítačích. Sociální fobie a vyhubavá porucha osobnosti

měly jen zcela minimální vliv na jeho ovládací schopnosti, toto snížení je forenzně nevýznamné, k poklesu rozpoznávacích schopností pod vlivem těchto [anonymizováno] vůbec nedošlo, byly zachovány v plné míře. I v případě, že by trpěl závislostí na počítačích, nedošlo by k ovlivnění rozpoznávacích schopností a došlo by jen k nepatrnému, forenzně opět nevýznamnému, poklesu ovládacích schopností. Obžalovaný je v současné době schopen plné účasti v trestním řízení. Znalkyně nenavrhuje uložení ochranného léčení. Sociální fobie obžalovaného se projevovala mimo jiné tím, že v běžném životě se obžalovaný vyhýbal či vyhýbá sociálním kontaktům, neměla však žádný vliv na schopnost obžalovaného rozpoznat následky svého jednání či své jednání ovládat. Tento druh fobie se mohl projevit ve vztahu obžalovaného k počítačům, protože pokud nemá dostatek sociálních kontaktů v realitě, tak se může uchýlit k tomu, že sociální kontakty má ze sítí. Může se i stát, že se stane závislým na těchto sociálních sítích, ale není to [anonymizována dvě slova], je to spíše sociální problém.

10. Skutkový stav je dále prokazován úředními záznamy Policie ČR a sděleními (včetně příloh) [právnícká osoba] [anonymizováno], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [anonymizováno] [obec] [anonymizována tři slova], [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba]

11. Skutečnost, že obžalovaný následně na diskuzním fóru [anonymizováno] pod přezdívkou [anonymizováno] zveřejňoval odkazy či zmínky o tom, kde lze jednotlivá audiovizuální díla nalézt, je doložena zajištěnou komunikací na DVD (č.l. 245). Podle názoru soudu není vůbec podstatné, že nejde o odkazy, na které postačí tzv. kliknout, či o zmínky o tom, kde lze jednotlivá díla podléhající ochraně autorského zákona nalézt. Skutečnost, že obdobným způsobem obžalovaný pod přezdívkou, [anonymizováno]“ zveřejňoval obdobné, odkazy“ i na jiném diskuzním fóru, konkrétně [webová adresa], je doložena obsahem DVD založeného na č.l. 38, jež bylo součástí trestního oznámení [obec] [anonymizována dvě slova].

12. Podle § 270 odst. 1 trestního zákoníku kdo neoprávněně zasáhne nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, uměleckému výkonu, zvukovému či zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Podle § 270 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku odnětím svobody na 6 měsíců až 5 let, peněžitým trestem nebo propadnutím věci bude pachatel potrestán, získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch nebo způsobí-li tím jinému značnou škodu. Trestný čin porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 vyžaduje úmyslnou formu zavinění. Jedná se o trestněprávní normu s tzv. blanketní dispozicí, kde se v případě právního omylu postupuje podle § 19 trestního zákoníku.

13. Podle § 12 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb. (dále jen autorského zákona) autor má právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiná osoba může dílo užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem. Podle § 12 odst. 4 autorského zákona právem dílo užít je zejména a) právo na rozmnožování díla, b) právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženiny díla, c) právo na pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla, d) právo na půjčování originálu nebo rozmnoženiny díla, e) právo na vystavování originálu nebo rozmnoženiny díla a f) právo na sdělování díla veřejnosti, zejména právo na provozování díla živě nebo ze záznamu a právo na přenos provozování díla, právo na vysílání díla rozhlasem či televizí, právo na přenos rozhlasového či televizního vysílání díla a právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání díla. Podle § 13 odst. 1, 2 autorského zákona rozmnožováním díla se rozumí zhotovování dočasných nebo trvalých, přímých nebo nepřímých rozmnoženin díla nebo jeho části, a to jakýmkoli prostředky a v jakékoliv formě. Dílo se rozmnožuje zejména ve formě rozmnoženiny tiskové, fotografické, zvukové, obrazové nebo zvukově obrazové, stavbou architektonického díla nebo ve formě jiné trojrozměrné rozmnoženiny anebo ve formě elektronické zahrnující vyjádření analogové či

digitální. Podle § 18 odst. 1 autorského zákona sdělováním díla veřejnosti se rozumí zpřístupňování díla v nehmotné podobě, živě nebo ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově. Podle § 18 odst. 2 autorského zákona sdělováním díla veřejnosti podle odstavce 1 je také zpřístupňování díla veřejnosti způsobem, že kdokoli může mít k němu přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou sítí. Podle § 30 odst. 1 autorského zákona za užití díla podle tohoto zákona se nepovažuje užití pro osobní potřebu fyzické osoby, jehož účelem není dosažení přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu, nestanoví-li zákon jinak. Podle § 30 odst. 2 autorského zákona do práva autorského nezasahuje ten, kdo pro svou osobní potřebu zhotoví záznam, rozmnoženinu nebo napodobeninu díla. Podle § 76 odst. 1 autorského zákona výrobce zvukového záznamu má výlučné majetkové právo svůj zvukový záznam užít a udělit jinému smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva, jiný může zvukový záznam užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem. Podle § 76 odst. 2 autorského zákona právem zvukový záznam užít je právo na rozmnožování zvukového záznamu, právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženin zvukového záznamu, právo na pronájem originálu nebo rozmnoženin zvukového záznamu, právo na půjčování originálu nebo rozmnoženin zvukového záznamu a právo na vysílání a jiné sdělování zvukového záznamu veřejnosti. Podle § 80 odst. 1 autorského zákona výrobce zvukově obrazového záznamu má výlučné majetkové právo svůj zvukově obrazový záznam užít a udělit jinému smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiný může obrazový záznam užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem. Podle § 80 odst. 2 téhož zákona právem zvukově obrazový záznam užít je právo na rozmnožování zvukově obrazového záznamu, právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženin zvukově obrazového záznamu, právo na pronájem originálu nebo rozmnoženin zvukově obrazového záznamu, právo na půjčování originálu nebo rozmnoženin zvukově obrazového záznamu a právo na vysílání a jiné sdělování zvukově obrazového záznamu veřejnosti.

14. Soud provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech. Dospěl přitom k závěru, že jednání obžalovaného ve smyslu podané obžaloby bylo prokázáno. Obžalovaný nejméně ve shora uvedeném období prostřednictvím internetu (tedy veřejně přístupné sítě) si počínal v rozporu s v popisu skutku citovanými ustanovení autorského zákona. Bez souhlasu oprávněných držitelů či nositelů autorských práv umístil k volnému stažení na tzv. filehostingové servery, což jsou datová uložiska, nejméně 133 filmových audiovizuálních děl či zvukově obrazových záznamů, a poté na ně na různých internetových diskusních fórech zveřejnil odkazy, jejichž prostřednictvím, a prostřednictvím internetových vyhledávačů, pak docházelo k jejich stahování, a výše uvedeným jednáním tak způsobil škodu oprávněným nositelům autorských práv v celkové výši 910 128 Kč, jak je zřejmé z vyjádření [obec] protipirátské unie. Jde o kvalifikační znak, ve značném rozsahu, který je naplněn výší způsobené škody a také dobou, během níž se obžalovaný tohoto jednání dopouštěl a v jakém rozsahu či objemu se tohoto jednání dopouštěl.

15. K otázce, zda lze v jednání obžalovaného též s ohledem na jeho obhajobu spatřovat příslušné zákonem požadované zavinění, je nezbytné uvést, že shora uvedený přečin je samozřejmě přečinem úmyslným, nikoliv nedbalostním. Úmyslné zavinění ve formě tzv. nepřímého úmyslu (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku) lze v případě jednání obžalovaného dovodit, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že jej způsobí, byl s tím srozuměn. Ve smyslu ust. § 15 odst. 2 trestního zákoníku srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

16. Obžalovaný, jak sám uvedl, se v internetovém prostředí pohybuje od svých 14 let, kdy začal stahovat nejprve hudbu a posléze i filmy. Byť tvrdí, že o ochraně autorských práv měl jinou představu, jeho obhajobu je nutno považovat za vyvrácenou. Jednak tím, že neznalost ustanovení o ochraně autorských práv, pokud na ně přímo odkazuje tzv. blanketní norma, jej omluvit nemůže. I laikovi je samozřejmě známo alespoň v hrubých rysech, jak je možné legální cestou nakládat s volně dostupnými díly, podléhajícími ochraně autorských práv. Uvedené muselo být zcela

nesporně známo i obžalovanému, jehož hlavní náplní činnosti zejména v obžalobě uvedeném období bylo trávení času za užití počítače v internetovém prostředí, zvláště pak za situace, kdy se tam běžně pohyboval již od svých 14 let. Nic mu nebránilo v tom, měl-li by nějaké pochybnosti o tom, zda se svou činností nedopouští protiprávního jednání, si přímo na internetu zjistit a nastudovat ochranu autorských práv. Takže skutečně neznalost této problematiky jej nemůže z žalovaného jednání vyvinit. Vyvinit či vyloučit jakýmkoliv způsobem jeho trestní odpovědnost samozřejmě nemůže ani jeho zjištěná diagnóza, tedy sociální fobie. O tom, jak se tato projevuje a že tato nemá žádný podstatný vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, ostatně hovořila i znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]. Ze všech shora uvedených důvodů lze tedy učinit poměrně jednoznačný závěr o tom, že obžalovaný věděl, že svým jednáním shora popsáním může porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Na tom samozřejmě nemůže změnit nic ani to, co namítal v závěrečné řeči obhájce obžalovaného, totiž že stát nikterak nezasahuje či nebrojí proti volně dostupným úložištím a postihuje subjekt, který se legálně k tomuto úložišti dostane. Ne každý, kdo se k takovému úložišti dostane, samozřejmě následnou svou další činností porušuje autorská práva tak, jak to učinil obžalovaný, když díla, ke kterým se dostal, neužil výlučně pro svou vlastní potřebu v souladu s tím, jak je příslušná problematika ochrany autorských práv upravena ve shora již citovaných ustanoveních. Z hlediska naplnění právní kvalifikace není podstatné, že obžalovaný neměl ze své protiprávní činnosti téměř žádný majetkový prospěch, jak sám opakovaně také namítal, rozhodné je, že svým jednáním naopak způsobil nijak nezanedbatelnou škodu ve výroku rozsudku specifikovaným poškozeným subjektům.

17. Obžalovaný tímto naplnil po objektivní a subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

18. Rozhodoval-li soud odsuzujícím rozsudkem, pak další jeho úvahy nutně směřovaly k otázce vhodného a přiměřeného trestu pro obžalovaného. Při těchto úvahách postupoval soud podle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou ty definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní zcela bezúhonný život. Vzhledem k tomu mu bylo možné uložit trest výchovného charakteru, přičemž jako nejvhodnější se jevil trest odnětí svobody podmíněně odložený. Jako zcela přiměřená s ohledem na osobu obžalovaného a závažnost činu obžalovaného se jevila výměra tohoto trestu 12 měsíců a zkušební doba v délce 20 měsíců. Vzhledem k tomu, že poškození byli odkázáni se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních, nebyla obžalovanému uložena tzv. přiměřená povinnost podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku ve vztahu k náhradě škody.

19. Pokud jde o adhezní řízení, všichni poškození, kteří uplatnili své nároky, byli odkázáni podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť podepsaný soud se domníval, že jejich nároky nejsou na podkladě opatřených důkazů spolehlivě prokázány, pokud jde o výši škod vzniklých jednáním obžalovaného. Zadávat a opatrovat znalecký posudek k prokázání výše jejich nároků by však přesahovalo potřeby trestního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,

- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 30. září 2021

Mgr. Helena Mörtlová
předsedkyně senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. října 2021.